

<http://www.israelsmisjonen.no/ressurser/materiell/prekenverksted>

5. søndag i treenighetstiden – 28.juni 2015

Prekentekest: Matt 7:24-29

Lesetekst I: Ordspr 7:1-3

Lesetekst II: Matt 7:24-29

Å bygge sitt hus på fjellgrunn

Bergprekenen er en sentral del av Jesu forkynnelse. Den sammenfatter hans undervisning om det å være en disippel i verden: Hvem får borgerrett i Guds frelsesrike? De fattige i ånden, som søker Jesus fordi de trenger ham (Matt 5:3). Og hva karakteriserer deres liv, som tilhører dette riket? De er preget av barmhjertigheten de har møtt hos sin himmelske Far (5:7 og 48). De stiller seg åpne for den utfordrende og 'radikale' livsstilen, som preges av en indre respekt for Guds bud (5:13-48) og av en bekymringsløs tillit til Gud (6:1-34). De vet at veien med Jesus er en smal vei (7:13-14). Han vil selv være deres Herre i livet, og han forventer sunne frukter – som følge av at de tilhører ham og respekterer hans ord. (7:1-23).

Valget

Jesus var klar over at han stilte folk på valg. Et enten / eller gjennomsyrrer Bergprekenen. Vår tekst er avslutningssekvensen, der denne utfordringen uttrykkes tydelig gjennom en dobbeltlignelse.

Den første lignelsen skildrer dem som ikke avviser Jesus, men vil innrette livet sitt etter hans ord. De er forstandige, målt med den målestokken Jesus her bruker. Den andre lignelsen skildrer dem som avviser Jesus og ikke vil innrette livet sitt etter hans ord.

Begge lignelsene slutter med å beskrive den endelige dommen. Den kommer som et voldsomt uvær over begge kategorier mennesker. De som har latt Jesu ord bestemme, og altså tilhører Jesu sanne disipler, ligner huset som er så godt fundamentert at det ikke rokkes av storstormen (med dens regn og villskap). De andre skildres ved huset som går til grunne. Jesus gjentar her i lignelsesspråk det samme som han har sagt direkte i v. 21-23 og 13-14.

Ett stort alvor hviler over teksten: Vår evige skjebne er avhengig av vårt forhold til Jesus og hans ord.

Krise / mulighet

Jeg ser for meg tilhørerne idet Jesus avslutter: «... vindene blåste og slo mot huset. Da falt det, og fallet var stort.» De stirrer på ham. Det ligger spenning i lufta. Noen er kommet i en eksistensiell krise. Følge Jesus? Ta hans ord alvorlig? Eller vende ryggen til hans undervisning – og dermed til ham selv?

La dette være vår bønn denne helga: At forkynnerne må legge fram Jesu ord, uten prutningsmonn. At tilhørerne ikke bare undrer seg over hans myndighet (7:28-29), men lar seg ryste av alvoret. At de ledes til en avgjørelse. At de, likesom noen av de første tilhørerne,

- innrømmer sin 'fattigdom'
- blir – eller fortsetter å være – borgere i Guds rike
- stiller seg inn under innflytelsen av Jesu budskap
- lar sin etiske grunnholdning og sin tro bestemmes av Jesu ord

Og at vi selv er blant disse.

De andre tekstene

Teksten fra Det gamle testamentet denne søndagen er en formaning om nettopp å ta Guds bud alvorlig (Ordspr. 7:1-3). Leseteksten fra 1 Kor 3:10-18 har ett hovedmotiv felles med teksten fra Bergprekenen: Å bygge på et solid fundament. Det dreier seg om det helt grunnleggende, det som gjør at Jesus tar imot de fattige i ånden: nemlig det han selv *er* og *har gjort* til vår frelse.

Det er godt å tenke på at han som holdt Bergprekenen, selv avsluttet livet her på jorden med å dø for syndere. Han tar imot alle som vender seg til ham i tro og lar ham overta styringen av livet.

Salmer å nynne på:

- Med Jesus vil eg fara (Norsk salmebok nr. 419)
- Gud, la ditt ord i nåde lykkes (Norsk salmebok nr. 571)

Egil Sjaastad

Dosent Fjellhaug Internasjonale Høgskole

esjaastad@fjellhaug.no